

Bana Işık Biriktir

– Afet Kırat · 17 Şubat 2013

Harfler kadehe düştü tutuştu kızıl şarap
Perdesini çekerken üstüme siyah gece
Ağacını özledi elimde ince mızrap
İnledi hıçkırarak sol lâ dedi sadece.
Öpüverdi alнімdan uçan mahzun notalar
Defterime es verdi siyah tenli noktalar.

Tek bir yudumda içtim gecenin badesini
Yazım önümde sarhoş gariban başım sarhoş
Cümleme kilit vurdu aldım ifadesini
Tutukladım hasreti ama elim yine boş.
Bağlamanın teline yalnızlığımı vurdum
Notalardan set kurdum gözyaşımı durdurdum.

Sensizlik yanardağdan süzölen kor ateşti
Geçmiş geriden gelen okunmamış bir masal
Yokluk hicrana gebe hicran ölüme eşti
Cam kırıkları topla dün gibi yanımda kal
Dikeninden sıyırdım armağanım gül olsun
Vereceğın bir selam gönlüme ödöl olsun.

Çarmıha geriyorum karanlık sokakları
Adımlanan kaldırım ağlıyor haykırıyor
Diz çöken ağaçların ağlıyor şakakları
Yüzümü yakan ayaz umudumu kırıyor
Duysaydın avazımı yer altında yanardın
Çağırırdın ruhunu yeniden uyanırdın.

Yıldızlar dökölüyor gökyüzünden üstüne
Yokluğundan kavruldum karanlıkta yaşarım
Tufan eser durmadan gelecekte her güne
Sabrım kalmadı artık inanmazsan şaşarım.
Işık biriktir babam, sana yine yazarım

Mirasınla Őenlendir kazılınca mezarım.

.